

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5184/2022
19.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Ђерић, адвокат из ..., против тужене – противтужиље ББ из ..., са боравиштем у Аустрији, чији је пуномоћник Ружица Дугошија, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца - противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 378/21 од 29.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 378/21 од 29.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене - противтужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 377/2019 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке разведен је брак закључен између парничних странака. Ставом другим, малолетна деца странака ћерке ВВ и ГГ поверена су туженој на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим, обавезан је тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање своје малолетне деце плаћа месечно износ од 500 евра за малолетну ВВ, односно 450 евра за малолетну ГГ, укупно 950 евра за оба детета почев од 09.12.2019. године, па док за то постоје законски услови, од 01-ог до 05-ог за текући месец на руке туженој, док ће све заостале рате исплатити у року од 90 дана по правноснажности пресуде. Ставом четвртим уређен је начин одржавања личних односа између малолетне деце и тужиоца. Ставом петим одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му се ћерке повере на самостално вршење родитељског права. Ставом шестим одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа укупно 100 евра месечно од дана подношења тужбе па убудуће. Ставом седмим, одбијен је противтужбени захтев тужене којим је тражено да се одреди да је место пребивалишта малолетне деце на адреси мајке у ... и боравиште у Аустрији- ... . Ставом осмим, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 378/21 од 29.11.2021. године, у ставу првом изреке, одбијене су жалбе тужица и тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Пожаревцу П2 377/2019 од 25.03.2021. године у ставовима другом, трећем, четвртном, петом, шестом, дела става седмог којим је одбијен противтужбени захтев тужене којим је тражено да се одреди да је боравиште малолетне деце у Аустрији- ... и у ставу осмом. Ставом другим, преиначена је наведена првостепена пресуда у преосталом делу става седмог изреке, тако што је утврђено да је пребивалиште малолетне деце на адреси тужене мајке. Ставом трећим, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Тужена је поднела одговор на ревизију у коме је оспорила изнете ревизијске наводе са предлогом да се иста одбије. Трошкове ревизијског поступка је тражила.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се позива ревидент, није ревизијски разлог прописан одредбом члана 407. став 1. ЗПП. Такође оспоравање утврђеног чињеничног стања не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама, парничне странке су дана ...2009. године закључиле брак у коме је рођено двоје деце, мал. ВВ, рођена дана ...2011. године и мал. ГГ, рођена ...2013. године. Након закључења брака странке су започеле заједнички живот у ..., најпре у мањем стану, а од 2014. године живе у кући – државном објекту, коју су на неограничено коришћење добили од државе, и за коју закупнина месечно износи 500 – 570 евра. Малолетна деца похађају целодневну приватну школу, и за оба детета се плаћа школарина у износу од 525 евра за малолетну ВВ коју плаћа мајка и у износу од 470 евра за малолетну ГГ, коју плаћа отац. Оба детета због недостатка зрелости и мотивације за школу треба да понове разред са чиме се мајка сложила, а отац је био против, тако да ће коначну одлуку о томе донети школа. Тужилац је радно ангажован као возач камиона и месечно остварује зараду у износу од 2000 евра. Тужена остварује накнаду преко бироа за запошљавање у износу од 536 евра и дечији додатак за ВВ и ГГ у износу од 375 евра, а обављањем привремених и повремених послова остварује додатне приходе око 200 евра месечно. Странке не поседују имовину на своје име и не налазе се на евиденцији Центра за социјални рад. Потребне за малолетну ВВ када се одбије дечији додатак месечно износе 560 евра, док је за потребе малолетне ГГ, када се одбије дечији додатак потребно одвојити 676 евра месечно.

Према становишту нижестепених судова, у најбољем интересу малолетне деце је да буду поверена на самостално вршење родитељског права туженој мајци, а имајући у виду мишљење Центра за социјални рад Пожаревац од 28.02.2020. године, 10.11.2020. године и 02.03.2021. године. Приликом одлучивања нижестепени судови су се руководили чињеницом немарног односа тужиоца према обавезама своје деце, ближе наведених у извештају стручне службе Града ... за помоћ за децу и омладину од 10.08.2020. године и 09.09.2020. године, а које се огледају у чињеници да отац није на време доводио децу у школу, део школског прибора је заборављао, а са друге стране такве ствари се мајци нису дешавале. Такође, отац као једини закупац породичног стана пет месеци није плаћао закупнину, а ни за малолетну ГГ није плаћао школарину од фебруара 2020. године, услед чега је довео своју породицу у ситуацију да им због неплаћања закупнине стан буде одузет, а исто тако и да неплаћањем школарине буде ускраћено право малолетној ГГ на школовање. Обе девојчице су исказале проблем у савладавању школског градива, с тим да се мајка сложила са констатацијом да деца треба да понове разред, а отац је против тога. Начин одржавања личних односа одређен је у складу са предлогом Центра за социјални рад у Пожаревцу од 10.11.2020. године. Пребивалиште деце одређено је према пребивалишту тужене, као родитеља коме су деца поверена на самостално вршење родитељског права. Тужилац је обавезан да за издржавање малолетне деце плаћа укупно 950 евра месечно, Приликом одређивања висине накнаде, узета је у обзир његова зарада, његове потребе и чињеница да нема другу децу коју издржава.

Суштина ревизијских навода је у оспоравању утврђених чињеница, а што не представља дозвољен ревизијски разлог. Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Према члановима 6. ставу 1. и 266. ставу 1. ПЗ, суд је дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета. Правилан је закључак нижестепених судова да је у најбољем интересу малолетне деце да буду поверена туженој ради самосталног вршења родитељског права, услед непрепознавања дечијих потреба од стране тужиоца. Суд је, у складу са чланом 270. ПЗ, пре доношења одлуке о вршењу родитељског права затражио мишљење стручне институције, према коме је тужена подобнија за самостално вршење родитељског права. Како није било других доказа из којих би суд могао извести другачији закључак, нижестепени судови су правилно поверили малолетну децу туженој ради самосталног вршења родитељског права. Ревидент оспорава примену члана 160. Породичног закона, указујући да је обавеза издржавања утврђене на износ од 80% његових редовних новчаних примања. Ови наводи нису основани. Висина дечијег издржавања одређена је на основу правилне примене члана 160. ПЗ у складу са потребама млт. деце, као поверилаца, и могућностима тужиоца, као дужника. Не стоје тврдње ревидента да је пресудом фактички обавезан на двоструко плаћање издржавања, јер није утврђено да је ову обавезу извршавао током трајања поступка.

Са изложеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 154. ЗПП, одбио захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка јер одговор на ревизију који је поднела није био потребан за ову парницу.

Председник већа-судија
др. Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић